

עדויות פרק ו, ב-ג - אבר מן המת; בשר ועצם שפרשו מאבר-מן-החי
סיכום המשניות (וכן לחולין קכט:)

משנה ב. אבר מן המת - שלם עם בשר כראוי אך פחות-מכזית.

העידו רבי יהושע ורבי נחוניא בן אלינתן: **טמא ומטמא באוהל**

ק"ו: מת < חי - החי טהור, ואבר הפורש ממנו טמא; כל-שכן אבר הפורש מן המת

רבי אליעזר: טהור

(א) לא אמרו שאין שיעור לאיברים (אהלות א, ז) אלא מן החי
(ב) חי < מת: החי עושה טומאות משכב ומושב ומדף ללא הגבלה

משנה ג. אבר מן החי - כמת שלם: "בְּחֻלְלֵי-חֶרֶב (=אבר הנֶחְלָל מן החי =) או בְּמַת" (עי' נויר נד:).

כזית-בשר שפרש מאבר-מן-החי; ועצם-כשעורה שפרשה מאבר-מן-החי -

רבי אליעזר מטמא בבשר ומטהר בעצם

בשר < עצם:

(א) אין טומאת עצם נוהגת בנבלה ובשרץ
(ב) בחסרון עצם מאבר קטן מהחי טהור (לגמרי, אהלות ב, ה)

ככזית-בשר מן המת.

רבי נחוניא² מטמא בעצם (מגע ומשא) ומטהר בבשר (לראב"ד מאוהל, לרמב"ם אף ממגע וממשא)

עצם < בשר:

(א) בשר הפורש מהחי טהור, ואבר שלם (גידים ועצם) טמא
(ב) כזית-בשר ממת, חֶסֶר - טהור; רוב-עצמות, חֶסֶר - מטמאים מגע ומשא
(ג) בשר נֶפֶל שאין בו כזית טהור; רוב בניינו/מניינו שאינם ¼ קב מטמאים באוהל

כעצם-כשעורה מן המת.

רבי יהושע מטהר בשניהם³

אע"פ שאבר מן החי כמת שלם, מת < חי: במת יש טומאות רוב ורובע ורקב, משא"כ בחי

[י"ד-ט"ז באלול התשפ"ד]

¹ והק"ו אינו שייך כאן, שהוא ביחס לגוף שממנו פרש האבר, ולא ביחס לאבר עצמו (תפא"י ז). כך שמעתי מרבתי: אבר מן החי ולא אבר מן המת (חולין קכט: ותורת חיים שם. וע"ש).

² בן אלינתן איש כפר הבבלי, שבמשנה הקודמת. אך בחולין (קכט:) וברש"י (שם ד"ה מת האדם): "בן הקנה". ולכאורה ט"ס שם; כ"כ בסדר הדורות (תנ"א ערך ר' נחוניא בן אלנתן), ע"ע משניות מהדורת רייזמן (ארטסקרול, הערה 1).

³ וכן דעת רבי שמעון; ודעת ר' מאיר כר' אליעזר או כר' נחוניא; באבר המדולדל באדם, שמת, שדינו כאבר מְחִי (חולין קכט:).